

BUDAPESTI MŰSZAKI
MATEMATIKA
ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI
INTÉZET
EGYETEM

Haladó lineáris algebra

BMETE90MX54 (FELSŐBB MATEMATIKA VILLÁMOSMÉRNÖKÖKNEK)

Jordan-féle normálalak

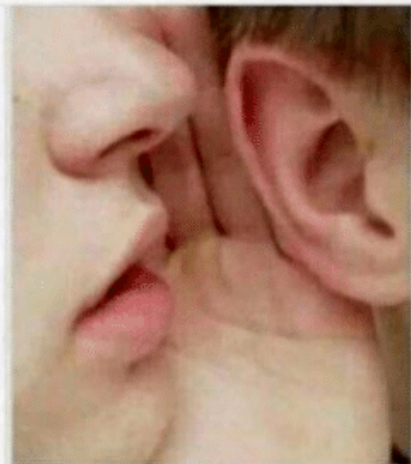
ÁLTALÁNOSÍTOTT SAJÁTVEKTOROK, MÁTRIXFÜGGVÉNYEK

Wettl Ferenc

ALGEBRA TANSZÉK

“The matrix is in Jordan normal form”

Jordan-féle normálalak

Mátrixfüggvények

Ismeretek, képességek, célok

- invariáns altér, blokkdiagonális mátrix és az invariáns altér kapcsolata,
- általánosított sajátvektor, Jordan-blokk, Jordan-lánc, Jordan-bázis, **Jordan-bázis keresése 3×3 -as mátrixokra**
- Jordan-normálalak, **az A Jordan-normálalakjának meghatározása az $r(A - \lambda I)$ értékekből (táblázatos módszer)**
- minimálpolinom és tulajdonságai, **minimálpolinom megadása a Jordán-alakból**
- mátrix spektrumán definiált függvények, **mátrixfüggvény a Jordan-alakból és az Hermite-polinomból.**

Jordan-féle normálalak

Jordan-féle normálalak

Általánosított sajátvektor

Invariáns alterek

- m (1) az $(x, y, z) \mapsto (x + y, y, 2z)$, (2) az \mathbb{R}^3 z-tengely körüli forgatása sem diagonalizálható, de mindkét esetben a z-tengely sajátaltér, az xy-sík képe saját maga, direkt összegük \mathbb{R}^3 . Mátrixuk:

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} \cos \alpha & -\sin \alpha & 0 \\ \sin \alpha & \cos \alpha & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- D Azt mondjuk, hogy az $\mathcal{U} \leq \mathcal{V}$ altér az $L : \mathcal{V} \rightarrow \mathcal{V}$ lineáris transzformáció (illetve az L valamely bázisbeli \mathbf{L} mátrixának) **invariáns altere**, ha minden $\mathbf{x} \in \mathcal{U}$ vektorra $L\mathbf{x} \in \mathcal{U}$ ($L\mathbf{x} \in \mathcal{U}$).
- T Az $\mathcal{U} \leq \mathcal{V}$ altér pontosan akkor invariáns altér az L lineáris transzformációra nézve, ha \mathcal{U} egy $\{\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_k\}$ bázisának minden vektorára $L\mathbf{u}_i \in \mathcal{U}$ ($i = 1, \dots, k$).
- B (\Rightarrow) \mathcal{U} minden vektorának képe \mathcal{U} -beli $\rightsquigarrow L\mathbf{u}_i \in \mathcal{U}$ ($i = 1, \dots, k$).
 (\Leftarrow) $\forall \mathbf{u}_i : L\mathbf{u}_i \in \mathcal{U}$ és $\mathbf{x} \in \mathcal{U}$: $\mathbf{x} = x_1\mathbf{u}_1 + x_2\mathbf{u}_2 + \dots + x_k\mathbf{u}_k$
 $\rightsquigarrow L\mathbf{x} = x_1L\mathbf{u}_1 + x_2L\mathbf{u}_2 + \dots + x_kL\mathbf{u}_k \in \mathcal{U}$,

P Tekintsük az $L : \mathbf{x} \mapsto \mathbf{Lx}$ mátrixleképezést, ahol

$$\mathbf{L} = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 & 1 \\ -1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 2 & 1 \\ -1 & -2 & 0 & 3 \end{bmatrix}$$

Mutassuk meg, hogy az $\mathcal{U} = \text{span}((1, -1, 2, -1), (1, 2, -1, 2))$ altér invariáns altere az L lineáris transzformációnak (az \mathbf{L} mátrixnak).

M $L\mathbf{u} = (1, -2, 3, -2)$, $L\mathbf{v} = (1, 1, 0, 1)$

Elég megmutatni, hogy az $[\mathbf{u} \mid \mathbf{v} \mid L\mathbf{u} \mid L\mathbf{v}]$ rangja 2.

m $\text{rref}([\mathbf{u} \mid \mathbf{v} \mid L\mathbf{u} \mid L\mathbf{v}]) = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 4/3 & 1/3 \\ 0 & 1 & -1/3 & 2/3 \end{bmatrix} \rightsquigarrow L$ mátrixa

$$L_{\{\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{x}, \mathbf{y}\}} = \begin{bmatrix} 4/3 & 1/3 & * & * \\ -1/3 & 2/3 & * & * \\ 0 & 0 & * & * \\ 0 & 0 & * & * \end{bmatrix} \quad (\text{blokkfelsőháromszög})$$

Blokkdiagonális mátrixok

T **Blokkdiagonális mátrixok és az invariáns alterek** L! az $L : \mathcal{V} \rightarrow \mathcal{V}$ lintrafó két invariáns altere \mathcal{U} és \mathcal{W} . Ha $\mathcal{V} = \mathcal{U} \oplus \mathcal{W}$, akkor L mátrixa

$$L = \begin{bmatrix} \mathbf{U} & \mathbf{O} \\ \mathbf{O} & \mathbf{W} \end{bmatrix}$$

a \mathcal{V} minden olyan bázisában, mely az \mathcal{U} és \mathcal{W} bázisainak uniója.

m Általánosítás: ha $\mathcal{U}_1, \mathcal{U}_2, \dots, \mathcal{U}_k$ a \mathcal{V} vektortér invariáns alterei, és $\mathcal{V} = \mathcal{U}_1 \oplus \dots \oplus \mathcal{U}_k$, akkor L mátrixa blokkdiagonális alakú minden olyan bázisban, mely az alterek bázisainak egyesítése.

$$m \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 3 & 4 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 4 & 6 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 8 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 2 & 1 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{aligned} \mathcal{U}_1 &= \text{span}(\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3), \\ \mathcal{U}_2 &= \text{span}(\mathbf{e}_4), \\ \mathcal{U}_3 &= \text{span}(\mathbf{e}_5, \mathbf{e}_6) \\ \mathcal{V} &= \mathbb{R}^6 = \mathcal{U}_1 \oplus \mathcal{U}_2 \oplus \mathcal{U}_3 \end{aligned}$$

B $L!$ $\{\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_r\}$ és $\{\mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_{n-r}\}$ az \mathcal{U} és \mathcal{W} egy-egy bázisa. Mivel $\mathcal{V} = \mathcal{U} \oplus \mathcal{W}$, ezért egyesítésük a \mathcal{V} egy bázisát adja. L e bázisra vonatkozó mátrixa a bázisvektorok képvektoraiból alkotott mátrix:

$$L\mathbf{u}_i = u_{i1}\mathbf{u}_1 + \dots + u_{ir}\mathbf{u}_r + 0\mathbf{w}_1 + \dots + 0\mathbf{w}_{n-r}$$

$$L\mathbf{w}_j = 0\mathbf{u}_1 + \dots + 0\mathbf{u}_r + w_{j,r+1}\mathbf{w}_1 + \dots + w_{j,n}\mathbf{w}_{n-r}$$

ahol $i = 1, \dots, r, j = r + 1, \dots, n$. Így a mátrix alakja

$$L = \begin{bmatrix} u_{11} & u_{21} & \dots & u_{r1} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots & \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ u_{1r} & u_{2r} & \dots & u_{rr} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & w_{r+1,r+1} & w_{r+2,r+1} & \dots & w_{n,r+1} \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots & \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & w_{r+1,n} & w_{r+2,n} & \dots & w_{n,n} \end{bmatrix},$$

Mi van ha a geometriai multiplicitás < algebrai multiplicitás?

$$m \text{ Az } A = \begin{bmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$

$$Ae_1 = 4e_1$$

mátrix hatása a standard bázison: $Ae_2 = e_1 + 4e_2$

$$Ae_3 = e_2 + 4e_3$$

$$(A - 4I)e_1 = 0$$

Átrendezés után: $(A - 4I)e_2 = e_1$

$$(A - 4I)e_3 = e_2$$

- $A - 4I$ hatásának diagramja: $0 \xleftarrow{A-4I} e_1 \xleftarrow{A-4I} e_2 \xleftarrow{A-4I} e_3$
- Eszerint e_1 sajátvektor, és A -nak más sajátvektora nincs, viszont

$$(A - 4I)^2 e_2 = 0$$

$$(A - 4I)^3 e_3 = 0.$$

Általánosított sajátvektor

D Az $\mathbf{x} \neq \mathbf{0}$ vektort a négyzetes \mathbf{A} mátrix (L lineáris trafó) λ sajátértékéhez tartozó **általánosított sajátvektorának** nevezzük, ha valamilyen k természetes számra $(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})^k \mathbf{x} = \mathbf{0}$ ($(L - \lambda I)^k \mathbf{x} = \mathbf{0}$). $k = 1$ esetén \mathbf{x} sajátvektor. Az általánosított sajátvektorokból álló \mathbf{x}_i ($i = 1, 2, \dots, k$) sorozatot **Jordan-láncnak** nevezzük, ha $(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})\mathbf{x}_i = \mathbf{x}_{i-1}$ és $(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})\mathbf{x}_1 = \mathbf{0}$. Egy tér **diszjunkt Jordan-láncokból** álló bázisát **Jordan-bázisnak** nevezzük.

Á Az \mathbf{A} mátrix (az L lineáris transzformáció) λ sajátértékéhez tartozó általánosított sajátvektorai a zérusvektorral együtt alteret alkotnak, mely az \mathbf{A} -nak (L -nek) **invariáns altere**.

B Ha $\mathbf{x} \in \mathcal{V}_\lambda$ ált.sv., azaz $(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})^k \mathbf{x} = \mathbf{0}$, akkor $\mathbf{Ax} \in \mathcal{V}_\lambda$, ui.

$$\begin{aligned} \mathbf{0} &= (\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})^{k+1} \mathbf{x} = (\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})^k (\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I}) \mathbf{x} = (\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})^k (\mathbf{Ax}) - \lambda(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})^k \mathbf{x} \\ &= (\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})^k (\mathbf{Ax}) \end{aligned}$$

Jordan-lánc és Jordan-bázis konstrukciója

P Keressünk egy Jordan-bázist! Tudjuk, hogy $\chi_A(x) = (4 - x)^3$.

$$A = \begin{bmatrix} 6 & -1 & -3 \\ -1 & 5 & 2 \\ 2 & -1 & 1 \end{bmatrix}$$

M A sajátaltér 1-dimenziós, melyet az $\mathbf{x} = (1, -1, 1)$ vektor feszít ki.

- $(A - 4I)^3 = \mathbf{0}$, de $(A - 4I)^2 \neq \mathbf{0} \rightsquigarrow \exists \mathbf{x}_3 : (A - 4I)^2 \mathbf{x}_3 \neq \mathbf{0}$

-

$$A - 4I = \begin{bmatrix} 2 & -1 & -3 \\ -1 & 1 & 2 \\ 2 & -1 & -3 \end{bmatrix}, \quad (A - 4I)^2 = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & -1 \\ -1 & 0 & 1 \end{bmatrix},$$

$\rightsquigarrow (A - 4I)^2(x, y, z) = (-x + z, x - z, -x + z) \rightsquigarrow x \neq z$, pl $(1, 0, 0)$

$$\mathbf{0} \xleftarrow{A-4I} \mathbf{x}_1 = (-1, 1, -1) \xleftarrow{A-4I} \mathbf{x}_2 = (2, -1, 2) \xleftarrow{A-4I} \mathbf{x}_3 = (1, 0, 0)$$

- A alakja az $\{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3\}$ bázisban

$$J = \begin{bmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix},$$

ugyanis $(A - 4I)\mathbf{x}_1 = \mathbf{0}$, $(A - 4I)\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_1$, $(A - 4I)\mathbf{x}_3 = \mathbf{x}_2 \rightsquigarrow$
 $A\mathbf{x}_1 = 4\mathbf{x}_1$, $A\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_1 + 4\mathbf{x}_2$, $A\mathbf{x}_3 = \mathbf{x}_2 + 4\mathbf{x}_3 \rightsquigarrow$ mátrixszorzat alak:

$$A[\mathbf{x}_1 \mid \mathbf{x}_2 \mid \mathbf{x}_3] = [\mathbf{x}_1 \mid \mathbf{x}_2 \mid \mathbf{x}_3] \begin{bmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}.$$

$\rightsquigarrow X^{-1}AX = J$, ahol $X = [\mathbf{x}_1 \mid \mathbf{x}_2 \mid \mathbf{x}_3]$ (X az $\mathcal{E} \leftarrow \mathcal{X}$ áttérés mátrixa!)

- Konkrétan: $J = X^{-1}AX =$

$$\begin{bmatrix} 0 & 2 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 6 & -1 & -3 \\ -1 & 5 & 2 \\ 2 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & 2 & 1 \\ 1 & -1 & 0 \\ -1 & 2 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}.$$

P $C = \begin{bmatrix} 2 & -3 & 2 \\ 4 & 10 & -4 \\ 4 & 6 & 0 \end{bmatrix}$, $\chi_C(x) = (4 - x)^3$.

M Sajátaltér: $\text{span}((1, 0, 1), (0, 2, 3))$

$(C - 4I)^2 = O$ (legfölbbebb kettő hosszú láncra számíthatunk),

$\exists x_2 : (C - 4I)x_2 \neq O$

-
$$C - 4I = \begin{bmatrix} -2 & -3 & 2 \\ 4 & 6 & -4 \\ 4 & 6 & -4 \end{bmatrix},$$

\rightsquigarrow pl. $x_2 = (1, 0, 0)$ megfelel.

- $x_1 = (C - 4I)x_2 = (-2, 4, 4)$ (a sajátaltérben van, de különbözik a kapott sajátvektoroktól: $x_1 = (-2, 4, 4) = -2(1, 0, 1) + 2(0, 2, 3)$.)
- y legyen független x_1 -től:

$$O \xleftarrow{C-4I} x_1 = (-2, 4, 4) \xleftarrow{C-4I} x_2 = (1, 0, 0)$$

$$O \xleftarrow{C-4I} y = (1, 0, 1)$$

- C alakja az $\{\mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{y}\}$ bázisban

$$\begin{bmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 0 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix},$$

ugyanis $(C - 4I)\mathbf{x}_1 = \mathbf{0}$, $(C - 4I)\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_1$, $(C - 4I)\mathbf{y} = \mathbf{0}$, azaz $C\mathbf{x}_1 = 4\mathbf{x}_1$, $C\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_1 + 4\mathbf{x}_2$, $C\mathbf{y} = 4\mathbf{y}$, azaz

$$C[\mathbf{x}_1 | \mathbf{x}_2 | \mathbf{y}] = [\mathbf{x}_1 | \mathbf{x}_2 | \mathbf{y}] \begin{bmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 0 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$

- $J = X^{-1}CX$

$$= \begin{bmatrix} 0 & \frac{1}{4} & 0 \\ 1 & \frac{3}{2} & -1 \\ 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & -3 & 2 \\ 4 & 10 & -4 \\ 4 & 6 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2 & 1 & 1 \\ 4 & 0 & 0 \\ 4 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 & 1 & 0 \\ 0 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}$$

Jordan-féle normálalak

Jordan-tétel

- D Azt a négyzetes mátrixot, melynek főátlójában azonos λ értékek, fölötté 1-esek, egyebütt 0-k állnak, **Jordan-blokknak** nevezzük:

$$J_\lambda = \begin{bmatrix} \lambda & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & \lambda & 1 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & \lambda & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & \lambda \end{bmatrix}$$

- m Egy Jordan-blokknak minden vektor általánosított sajátvektora, de a standard bázisvektorokra ráadásul $J_\lambda \mathbf{e}_i = \lambda \mathbf{e}_i + \mathbf{e}_{i-1}$, azaz $(J_\lambda - \lambda I) \mathbf{e}_i = \mathbf{e}_{i-1}$, így e vektorok egyetlen Jordan-láncot alkotnak:

$$0 \xleftarrow{A-\lambda I} \mathbf{e}_1 \xleftarrow{A-\lambda I} \mathbf{e}_2 \xleftarrow{A-\lambda I} \dots \xleftarrow{A-\lambda I} \mathbf{e}_n$$

- m Ha egy mátrix Jordan-blokkokból álló blokkdiagonális mátrix, akkor a standard bázis diszjunkt Jordan-láncok uniója.

- D A Jordan-blokkokból álló blokkdiagonális mátrixot **Jordan-mátrixnak** nevezzük.

$$\begin{bmatrix} 4 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 4 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \left[\begin{array}{ccc|c|cc} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ \hline 0 & 0 & 0 & 4 & 0 & 0 \\ \hline 0 & 0 & 0 & 0 & 4 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 4 \end{array} \right], \left[\begin{array}{c|c|c} 2 & 0 & 0 \\ \hline 0 & 2 & 0 \\ \hline 0 & 0 & 3 \end{array} \right]$$

- Egy Jordan-blokk főátlójában is állhatnak 0-k
- Minden diagonális mátrix Jordan-mátrix
- Egy Jordan-mátrixban több Jordan-blokk is tartalmazhatja ugyanazt az értéket a főátlójában

Jordan-normálalak

- T **Jordan-tétel:** Tfh $A \in \mathbb{F}^{n \times n}$, és $\chi_A(x)$ lineáris tényezők szorzatára bomlik \mathbb{F} fölött, azaz minden gyöke \mathbb{F} -beli. Ekkor A hasonló egy **Jordan-mátrixhoz**, azaz létezik C , hogy a $J = C^{-1}AC$ mátrix alakja

$$J = \begin{bmatrix} J_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & J_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & J_k \end{bmatrix}$$

ahol k az A független sajátvektorainak maximális száma.

- D E J Jordan-mátrixot az A **Jordan-féle normálalakjának**, az $A = CJC^{-1}$ alakú felbontást az A **Jordan-felbontásának** nevezzük.
- T **Jordan-tétel lin.trafóra:** V véges dimenziós \mathbb{F} fölötti vektortér, $A : V \rightarrow V$ lineáris transzformáció és tfh. χ_A minden gyöke \mathbb{F} -beli. Ekkor V -nek van olyan bázisa, melyben A mátrixa Jordan-mátrix.

- m minden **komplex** lineáris trafóhoz van olyan bázis, melyben mátrixa Jordan-normálalakú (a bázis a \mathbf{C} oszlopvektoraiból áll).
- m Valós mátrix komplex sajátértékkel csak olyan alakra hozható, melyben a „valós Jordan-blokkok” a következő típusúak:

$$\left[\begin{array}{cc|cc|cc|c} * & * & 1 & 0 & 0 & 0 & \dots \\ * & * & 0 & 1 & 0 & 0 & \dots \\ \hline 0 & 0 & * & * & 1 & 0 & \dots \\ 0 & 0 & * & * & 0 & 1 & \dots \\ \hline 0 & 0 & 0 & 0 & * & * & \dots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & * & * & \dots \\ \hline \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \end{array} \right] \quad \left(\text{ld. pl. a forgatómátrixot: } \begin{bmatrix} \cos \alpha & -\sin \alpha & 0 \\ \sin \alpha & \cos \alpha & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \right)$$

- m A különböző Jordan-blokkok egymástól fgtln sajátvektorokhoz tartoznak, de egy sajátérték több Jordan-blokkban is szerepelhet.
- P Hány nem hasonló normálalak létezik, ha $\chi(\lambda) = (1 - \lambda)^4$.

M $\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$

m **A** karakterisztikus polinomja $\chi_A(x) = (\lambda - x)^{13}$, a Jordan-láncok:

$$\begin{array}{l}
 0 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_1^1} \quad x_1^1 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_2^1} \quad x_2^1 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_3^1} \quad x_3^1 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_4^1} \\
 0 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_1^2} \quad x_1^2 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_2^2} \quad x_2^2 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_3^2} \quad x_3^2 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_4^2} \\
 0 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_1^3} \quad x_1^3 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_2^3} \quad x_2^3 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_3^3} \quad x_3^3 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_4^3} \\
 0 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_1^4} \quad x_1^4 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_2^4} \quad x_2^4 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_3^4} \quad x_3^4 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_4^4} \\
 0 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_1^5} \quad x_1^5 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_2^5} \quad x_2^5 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_3^5} \quad x_3^5 \longleftarrow \frac{A-\lambda I}{x_4^5}
 \end{array}$$

- Hogy ismerhető fel e struktúra $(A - \lambda I)^k$ -k rangjából?
- e rangok: 13, 8, 5, 2, 0, 0,...
- a leghosszabb Jordan-lánc hossza = s , ha ez a legkisebb kitevő, melyre $(A - \lambda I)^s = O$ (itt $s = 4$)
- a Jordan-láncok száma = $(A - \lambda I)$ nullitása = $13 - 8 = 5$

k	0	1	2	3	4	5
r	13	8	5	2	0	0
d_k	5	3	3	2	0	
n_k		2	0	1	2	

T $J - \lambda I$ hatványainak rangja Jel. J Jordan-mátrixot, J_λ egy λ -hoz tartozó Jordan-blokkot.

- $\forall m \times m$ -es J_λ Jordan-blokk hatványai rangjának sorozata
 $\lambda = 0$ esetén: $m, m - 1, m - 2, \dots, 2, 1, 0$;
 $\lambda \neq 0$ esetén: m, m, \dots, m .
- $d_k := r_{k-1} - r_k = r((J - \lambda I)^{k-1}) - r((J - \lambda I)^k)$
= a λ -hoz tartozó legalább k -adrendű Jordan-blokkok száma
= a λ -hoz tartozó legalább k -hosszú Jordan-láncok száma
- $n_k = d_k - d_{k+1}$
= a λ -hoz tartozó k -adrendű Jordan-blokkok száma
= λ -hoz tartozó k -hosszú Jordan-láncok száma
- A legnagyobb λ -blokk mérete pontosan akkor s , ha s az a legkisebb kitevő, melyre $r((J - \lambda I)^s) = r((J - \lambda I)^{s+1})$.
- A λ sajátértékhez tartozó Jordan-blokkok száma $n - r(J - \lambda I)$, ahol n a J rendje.

m 1.-hez: J_λ hatványai, ha $\lambda = 0$:

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & & & \\ & 0 & 1 & & \\ & & 0 & 1 & \\ & & & 0 & 1 \\ & & & & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & & \\ & 0 & 0 & 1 & \\ & & 0 & 0 & 1 \\ & & & 0 & 0 \\ & & & & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 & \\ & 0 & 0 & 0 & 1 \\ & & 0 & 0 & 0 \\ & & & 0 & 0 \\ & & & & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ & 0 & 0 & 0 & 0 \\ & & 0 & 0 & 0 \\ & & & 0 & 0 \\ & & & & 0 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ & 0 & 0 & 0 & 0 \\ & & 0 & 0 & 0 \\ & & & 0 & 0 \\ & & & & 0 \end{bmatrix}$$

m 4.-hez: $\lambda_1 = 2, \lambda_2 = 5$, a $\lambda_1 = 2$ -höz legnagyobb blokk mérete 5, mert 5 a legkisebb kitevő, melyre $r((\mathbf{A} - 2\mathbf{I})^5) = r((\mathbf{A} - 2\mathbf{I})^6) = 4$:

$$\mathbf{A} - 2\mathbf{I} = \left[\begin{array}{cccc|ccc} 0 & 1 & & & & & \\ & 0 & 1 & & & & \\ & & 0 & 1 & & & \\ & & & 0 & 1 & & \\ & & & & 0 & & \\ \hline & & & 0 & 1 & & \\ & & & & 0 & 1 & \\ & & & & & 0 & \\ \hline & & & & & & 3 & 1 \\ & & & & & & 3 & 1 \\ & & & & & & & 3 \\ \hline & & & & & & & 3 \end{array} \right]$$

$$(\mathbf{A} - 2\mathbf{I})^5 = \left[\begin{array}{cccc|ccc} 0 & 0 & 0 & 0 & & & \\ & 0 & 0 & 0 & & & \\ & & 0 & 0 & & & \\ & & & 0 & & & \\ & & & & 0 & & \\ & & & & & 0 & \\ \hline & & & & & 0 & 0 & 0 \\ & & & & & & 0 & 0 \\ & & & & & & & 0 \\ \hline & & & & & & & * & * & * \\ & & & & & & & * & * & \\ & & & & & & & & * & * \\ \hline & & & & & & & & & * \end{array} \right]$$

m 5.-hez: az előző \mathbf{A} : $\lambda_1 = 2, \lambda_2 = 5, r(\mathbf{A} - 2\mathbf{I}) = 10$, csak 2 0-sor van, minden $\lambda_1 = 2$ -höz tartozó blokkban pontosan egy, tehát a 2-höz tartozó blokkok száma = $n - r(\mathbf{A} - 2\mathbf{I}) = 12 - 10 = 2$.

A Jordan-alak egyértelműsége

- T** Ha egy mátrixnak létezik Jordan-normálalakja, akkor az a Jordan-blokkok sorrendjétől eltekintve egyértelmű.
- B** Elég belátni, hogy bármely két hasonló mátrix Jordan-alakjának meghatározó adatai a hasonlóságra nézve invariánsak.
- Egy λ -hoz tartozó Jordan-blokkok, és így a Jordan-láncok száma megegyezik a független sajátvektorok maximális számával, azaz a sajátaltér dimenziójával – ez invariáns.
- A λ -hoz tartozó $k \times k$ -as blokkok száma Jordan-mátrix esetén csak a $J - \lambda I$ hatványainak rangjától függ, ami invariáns.

P $\mathbf{A} \in \mathbb{C}^{10 \times 10}$, λ 10-szeres algebrai multiplicitású sajátérték. $\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}$ hatványainak rangja rendre 5, 2, 1, 0. Jordan-normálalakja?

M A blokkok száma, ami megegyezik a Jordan-láncok számával 5, mivel $n - r(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}) = 10 - 5 = 5$.

A leghosszabb lánc hossza 4, mivel $\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}$ legkisebb zérusmátrixot adó hatványa a 4-dik.

Az egyenletrendszer és megoldása, valamint a \mathbf{J} Jordan-mátrix:

$$\begin{array}{cccccc}
 0 & 1 & 2 & 3 & 4 & & n_4 = 1 \\
 \hline
 10 & 5 & 2 & 1 & 0 & & n_3 = 0 \\
 & 5 & 3 & 1 & 1 & 0 & \Rightarrow n_2 = 2 \\
 & & 2 & 2 & 0 & 1 & n_1 = 2
 \end{array}$$

$$J = \begin{bmatrix} \lambda & 1 & & & & \\ & \lambda & 1 & & & \\ & & \lambda & 1 & & \\ & & & \lambda & & \\ & & & & \lambda & 1 \\ & & & & & \lambda \\ & & & & & & \lambda \end{bmatrix}$$

Több különböző sajátérték

P $A \in \mathbb{C}^{14 \times 14}$ karakterisztikus polinomja $(3 - \lambda)^5(2 - \lambda)^5(1 - \lambda)^4$.

$A - 3I$ hatványainak rangja rendre: 12, 11, 10, 9;

$A - 2I$ hatványainak rangja rendre: 12, 10, 9;

$A - I$ hatványainak rangja rendre: 11, 10.

Írjuk fel a Jordan-normálalakját!

M $n = 14, m(3) = 5, m(2) = 5, m(1) = 4$.

- a táblázatok:

0	1	2	3	4	5	
14	12	11	10	9	9	$\rightsquigarrow n_1 = 1, n_4 = 1$
2	1	1	1	0		
1	0	0	1			

0	1	2	3			
14	12	10	9	9	$\rightsquigarrow n_2 = 1, n_3 = 1$	
2	2	1	0			
0	1	1	1			

0	1	2			
14	11	10	10	$\rightsquigarrow n_1 = 2, n_2 = 1$	
3	1	0			
2	1				

$$J = \begin{bmatrix} 3 & 1 & & & & & & & \\ & 3 & 1 & & & & & & \\ & & 3 & 1 & & & & & \\ & & & 3 & & & & & \\ & & & & 3 & & & & \\ & & & & & 2 & 1 & & \\ & & & & & & 2 & 1 & \\ & & & & & & & 2 & \\ & & & & & & & & 1 & 1 \\ & & & & & & & & & 1 \\ & & & & & & & & & & 1 \end{bmatrix}$$

Mátrixfüggvények

Mátrixfüggvények

Minimálpolinom

D $\forall \mathbf{A} \in \mathbb{F}^{n \times n}$ (ill. $L : \mathcal{V}_{\mathbb{F}} \rightarrow \mathcal{V}_{\mathbb{F}}$, ahol $\mathcal{V}_{\mathbb{F}}$ véges dimenziós vt).

Minimálpolinomnak nevezünk egy olyan minimális fokszámú $\mu_{\mathbf{A}}$ (ill. μ_L) főpolinomot (1 főegyütthatójú), melyre $\mu_{\mathbf{A}}(\mathbf{A}) = \mathbf{O}$ (ill. $\mu_L(L) = \mathbf{O}$).

D Azt mondjuk, hogy a p polinom az \mathbf{A} mátrix (L lin. trafó) **annullátora**, vagy hogy **annullálja** azt, ha $p(\mathbf{A}) = \mathbf{O}$. A minimálpolinom tehát egy legkisebb fokú annullátor főpolinom.

K Lehet-e konstanspolinom minimálpolinom?

M A 0 nem lehet, mert nem 1 a főegyütthatója, az 1 sem lehet, mert bármely mátrix behelyettesítése után \mathbf{I} lesz (nem \mathbf{O}).

K Az \mathbf{I} egységmátrixra mi a $\mu_{\mathbf{I}}(x)$ polinom?

M $\mu_{\mathbf{I}}(x) = x - 1$, ui. $\mu_{\mathbf{I}}(\mathbf{I}) = \mathbf{I} - \mathbf{I} = \mathbf{O}$.

Á $\mathbf{A} \sim \mathbf{B} \Rightarrow \mu_{\mathbf{A}} = \mu_{\mathbf{B}}$

- ugyanis $p(\mathbf{B}) = \mathbf{C}^{-1}p(\mathbf{A})\mathbf{C}$, így minden p polinomra $p(\mathbf{A})$ és $p(\mathbf{B})$ egyszerre \mathbf{O} , illetve egyszerre nem.

m $\mu_L =$ bármely bázisban fölírt \mathbf{M} mátrixának $\mu_{\mathbf{M}}$ min.pol.-jával.

T Minimálpolinom tulajdonságai

$L! \mathbf{A} \in \mathbb{F}^{n \times n}$.

1. \mathbf{A} -nak pontosan egy $\mu_{\mathbf{A}}$ minimálpolinomja van.
2. Bármely p polinomra $p(\mathbf{A}) = \mathbf{O} \iff \mu_{\mathbf{A}} \mid p$.
3. $\mu_{\mathbf{A}} \mid \chi_{\mathbf{A}}$
4. \mathbf{A} minden sajátértéke gyöke $\mu_{\mathbf{A}}$ -nak.

m Ha $\chi_{\mathbf{A}}(x) = \prod_i (x - \lambda_i)^{a_i}$, akkor 3. és 4. miatt $\mu_{\mathbf{A}}(x) = \prod_i (x - \lambda_i)^{m_i}$, ahol $1 \leq m_i \leq a_i$, és a_i a λ_i algebrai multiplicitása.

m Ha \mathbf{A} nilpotens, ahol $\mathbf{A}^k = \mathbf{O}$, de $\mathbf{A}^{k-1} \neq \mathbf{O}$, akkor $\mu_{\mathbf{A}}(x) = x^k$, ugyanis x^k annullátor, így a minimálpolinom csak valamely osztója lehet. Az osztói viszont mind x^m alakúak, ahol $m \leq k$, de azok $m < k$ esetén nem annullátorok.

Minimálpolinom tulajdonságai

B 1. \exists annullátor $\rightsquigarrow \exists$ főpolinom annullátor

Tfh p és q két különböző minimális fokszámú főpolinom, melyekre $p(\mathbf{A}) = q(\mathbf{A}) = \mathbf{O} \rightsquigarrow (p - q)(\mathbf{A}) = p(\mathbf{A}) - q(\mathbf{A}) = \mathbf{O} \rightsquigarrow p = q$.

2. $\mu_{\mathbf{A}} \mid p \rightsquigarrow p = \mu_{\mathbf{A}}q$ vmilyen q pol.-ra $\rightsquigarrow p(\mathbf{A}) = \mu_{\mathbf{A}}(\mathbf{A})q(\mathbf{A}) = \mathbf{O}$.

$p(\mathbf{A}) = \mathbf{O}$ és $p = \mu_{\mathbf{A}}q + r$, ahol r foka kisebb, mint $\mu_{\mathbf{A}}$ foka, másrészt $\mathbf{O} = p(\mathbf{A}) = \mu_{\mathbf{A}}(\mathbf{A})q(\mathbf{A}) + r(\mathbf{A}) \rightsquigarrow r(\mathbf{A}) = \mathbf{O} \rightsquigarrow r = 0$.

3. az előzőekből

4. (λ, \mathbf{x}) sajátpár $\rightsquigarrow \mathbf{A}^k \mathbf{x} = \lambda^k \mathbf{x}$ ($k \in \mathbb{N}_0$) $\rightsquigarrow \forall p$ -re $p(\mathbf{A})\mathbf{x} = p(\lambda)\mathbf{x}$.
 $\mu_{\mathbf{A}}(\mathbf{A})\mathbf{x} = \mu_{\mathbf{A}}(\lambda)\mathbf{x}$, de $\mu_{\mathbf{A}}(\mathbf{A}) = \mathbf{O}$, és $\mathbf{x} \neq \mathbf{0}$, ezért $\mu_{\mathbf{A}}(\lambda) = 0$.

T **Diagonalizálhatóság és minimálpolinom**

A pontosan akkor diagonalizálható, ha minimálpolinomja különböző lineáris tényezők szorzata.

Példák minimálpolinomra

P Határozzuk meg a χ_A és μ_A polinomokat!

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

M $\chi_A(x) = \mu_A(x) = x^6$.

Példák minimálpolinomra

P

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

M $\chi_{\mathbf{A}}(x) = \chi_{\mathbf{B}}(x) = (x-1)^4$ Minimálpolinom lehet $(x-1)^k$, ahol $1 \leq k \leq 4$. Mivel

$$\mathbf{A} - 1\mathbf{I} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} - 1\mathbf{I} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix},$$

és $(\mathbf{A} - \mathbf{I})^2 = \mathbf{O}$, de $\mathbf{A} - \mathbf{I} \neq \mathbf{O}$, $\rightsquigarrow \mu_{\mathbf{A}}(x) = (x-1)^2$.

$(\mathbf{B} - \mathbf{I})^2 = \mathbf{O}$, de $\mathbf{B} - \mathbf{I} \neq \mathbf{O}$, $\rightsquigarrow \mu_{\mathbf{B}}(x) = (x-1)^2$.

Példák minimálpolinomra

P Mi az \mathbb{R}^3 térbeli alábbi transzformációk minimálpolinomja?

- (1) egy síkra való vetítés
- (2) egy egyenes körüli α szögű forgatás
- (3) egy pontra való tükrözés
- (4) egy síkra való tükrözés

M Ezek mind diagonalizálható transzformációk!

(1) $\chi(x) = (1-x)^2(-x)$, $\mu(x) = (x-1)x = x^2 - x$

(2) $\chi(x) = \mu(x) = (1-x)(1-2x \cos \alpha + x^2)$, ui.

$$\begin{vmatrix} \cos \alpha - x & -\sin \alpha & 0 \\ \sin \alpha & \cos \alpha - x & 0 \\ 0 & 0 & 1 - x \end{vmatrix} = (1-x)(1-2x \cos \alpha + x^2)$$

(3) $\chi(x) = (-1-x)^3$, $\mu(x) = x+1$

(4) $\chi(x) = (1-x)^2(-1-x)$, $\mu(x) = (x+1)(x-1) = x^2 - 1$

Á Bármely $p(x) = x^n + a_{n-1}x^{n-1} + a_{n-2}x^{n-2} + \dots + a_0 \in \mathbb{F}[x]$ főpolinomhoz létezik olyan $\mathbf{C} \in \mathbb{F}^{n \times n}$ mátrix, melynek $\chi_{\mathbf{C}} = p$ (vagy $\chi_{\mathbf{C}} = -p$ ha n páratlan) és $\mu = p$. Egy ilyen mátrix a

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 & -a_0 \\ 1 & 0 & \dots & 0 & -a_1 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & -a_2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & -a_{n-1} \end{bmatrix}$$

mátrix.

D E mátrixot a polinom kísérő mátrixának nevezzük.

B* A karakterisztikus polinomot adó determinánsban alulról minden sor x -szeresét a fölötte lévőhöz adva kapjuk, hogy

$$\chi_C(x) = \begin{vmatrix} -x & 0 & \dots & 0 & -a_0 \\ 1 & -x & \dots & 0 & -a_1 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & -a_2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & -a_{n-1} - x \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 0 & 0 & \dots & 0 & -p(x) \\ 1 & 0 & \dots & 0 & ? \\ 0 & 1 & \dots & 0 & ? \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & -a_{n-1} - x \end{vmatrix}$$

$$\rightsquigarrow \chi_C(x) = (-1)^n p(x).$$

- Tetszőleges, de nem csupa zérus c_j konstansokra

$$\left(\sum_{j=0}^{n-1} c_j C^j \right) \mathbf{e}_1 = \begin{bmatrix} c_0 \\ c_1 \\ \vdots \\ c_{n-1} \end{bmatrix},$$

azaz nincs n -nél alacsonyabb fokú annullátor, tehát $\mu_C(x) = p(x)$.

Mátrixfüggvények

Diagonalizálható mátrixok függvényei

m Ha $f(x) = \sum_{k=0}^{\infty} a_k x^k$ és \mathbf{D} diagonális, továbbá \mathbf{D} főátlóbeli elemei benne vannak a hatványsor konvergenciatartományában, akkor

$$\begin{aligned} f(\mathbf{D}) &= \sum_{k=0}^{\infty} a_k \mathbf{D}^k = \text{diag} \left(\sum_{k=0}^{\infty} a_k d_1^k, \dots, \sum_{k=0}^{\infty} a_k d_n^k \right) \\ &= \text{diag}(f(d_1), \dots, f(d_n)). \end{aligned}$$

Eszerint például bármely diag.-ható \mathbf{A} mátrixra értelmezhető az $e^{\mathbf{A}}$:

$$e^{\mathbf{A}} = \mathbf{I} + \mathbf{A} + \frac{\mathbf{A}^2}{2!} + \dots + \frac{\mathbf{A}^n}{n!} + \dots$$

Hasonlóképp definiálható az $\ln(\mathbf{I} + \mathbf{A})$ mátrixfüggvény is, az

$$\ln(1+x) = x - \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} - \frac{x^4}{4} + \dots \quad |x| < 1$$

felhasználásávak kapjuk, hogy

$$\ln(\mathbf{I} + \mathbf{A}) = \mathbf{A} - \frac{\mathbf{A}^2}{2} + \frac{\mathbf{A}^3}{3} - \frac{\mathbf{A}^4}{4} + \dots,$$

ahol $\rho(\mathbf{A}) < 1$.

m Egy hatványsorba fejthető függvénynek egy diagonális mátrixban – és így bármely diagonalizálható mátrixban – fölvelt értékét a függvénynek **csak a sajátértékekben való viselkedése befolyásolja.**

m A Cayley–Hamilton-tétel szerint minden mátrix kielégíti saját karakterisztikus egyenletét, így egy n -edrendű mátrix minden hatványa legföljebb $n - 1$ -edik hatványok lineáris kombinációjával helyettesíthető, azaz **a függvény értéke egy polinomba való helyettesítéssel is kiszámolható.**

Á Legyen az $\mathbf{A} \in \mathbb{C}^{n \times n}$ mátrix Jordan-felbontása $\mathbf{A} = \mathbf{C}\mathbf{J}\mathbf{C}^{-1}$ és $p \in \mathbb{C}[x]$ egy tetszőleges polinom. Ekkor

$$p(\mathbf{A}) = \mathbf{C}p(\mathbf{J})\mathbf{C}^{-1} = \mathbf{C} \begin{bmatrix} p(\mathbf{J}_1) & \mathbf{0} & \dots & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & p(\mathbf{J}_2) & \dots & \mathbf{0} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \dots & p(\mathbf{J}_k) \end{bmatrix} \mathbf{C}^{-1},$$

m Tegyük fel, hogy az f függvény λ körül Taylor-sorba fejthető, azaz

$$f(x) = f(\lambda) + f'(\lambda)(x - \lambda) + \dots + \frac{f^{(m)}(\lambda)}{m!}(x - \lambda)^m + \dots$$

és legyen $J_\lambda \in \mathbb{C}^{n \times n}$ egy Jordan-blokk, azaz

$$J_\lambda = \lambda I + N = \begin{bmatrix} \lambda & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & \dots \\ 0 & 0 & 1 & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \ddots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \lambda & 1 & 0 & \dots \\ 0 & \lambda & 1 & \dots \\ 0 & 0 & \lambda & \ddots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots \end{bmatrix}.$$

- Mivel $N^n = \mathbf{O}$, fenn kell álljon az

$$f(J_\lambda) = f(\lambda I + N) = f(\lambda)I + f'(\lambda)N + \dots + \frac{f^{(n-1)}(\lambda)}{(n-1)!}N^{n-1} \quad (1)$$

összefüggés – ha egyáltalán van értelme az $f(J_\lambda)$ kifejezésnek. Tehát az f függvénynek csak a Jordan-mátrix rendjénél kisebb rendű deriváltjai játszanak szerepet a függvényértékben.

Mátrixfüggvények

Mátrixfüggvény a Jordan-alakból

Spektrumon definiált függvény

- D Legyen az \mathbf{A} mátrix spektruma $\{\lambda_1, \dots, \lambda_s\}$, a λ_i sajátértékhez tartozó legnagyobb Jordan-blokk rendjét jelölje m_i . Azt mondjuk, hogy f definiálva van az \mathbf{A} spektrumán, ha az

$$f^{(j)}(\lambda_i), \quad j = 0, 1, \dots, m_i - 1, \quad i = 1, \dots, s$$

értékek léteznek. Azt mondjuk, hogy ezek az értékek az f értékei az \mathbf{A} spektrumán.

- m Minden függvény, mely \mathbb{C} minden pontjában akárhányszor differenciálható, tetszőleges mátrixra értelmezve van annak spektrumán. Így minden polinom értelmezve van minden mátrix spektrumán, ami összhangban lesz azzal, hogy minden négyzetes mátrixnak bármely polinomfüggvénye értelmezve van.

P Definiálva vannak-e az $f(x) = \sqrt{x}$, $g(x) = \sqrt[3]{x}$ és $\sin x$ függvények az alábbi mátrixok spektrumán?

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{C} = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

M A: $\lambda_1 = 0, m_1 = 1; \lambda_2 = 1, m_2 = 2; \rightsquigarrow f, g, \sin \checkmark$

B: $\lambda_1 = 0, m_1 = 2; \lambda_2 = 1, m_2 = 2; \rightsquigarrow \sin \checkmark$

C: $\lambda_1 = -1, m_1 = 1; \lambda_2 = 1, m_2 = 2; \lambda_3 = 0, m_3 = 1; \rightsquigarrow g, \sin \checkmark$

ugyanis:

$$\exists f(0), f(1), f'(1); \quad \nexists f(-1), f'(0)$$

$$\exists g(0), g(1), g'(1), g(-1); \quad \nexists g'(0)$$

\sin összes deriváltja értelmezve van mindenütt

Mátrixfüggvény a Jordan-alakból

- D Legyen $\mathbf{A} \in \mathbb{C}^{n \times n}$ Jordan-felbontása $\mathbf{A} = \mathbf{C}\mathbf{J}\mathbf{C}^{-1}$, ahol $\mathbf{J} = \text{diag}(\mathbf{J}_1, \dots, \mathbf{J}_k)$ a Jordan-féle normálalakja, és n_i jelöli a \mathbf{J}_i blokk rendjét. Ekkor

$$f(\mathbf{A}) = \mathbf{C}f(\mathbf{J})\mathbf{C}^{-1} = \mathbf{C} \text{diag}(f(\mathbf{J}_1), \dots, f(\mathbf{J}_k))\mathbf{C}^{-1},$$

ahol

$$f(\mathbf{J}_i) = \begin{bmatrix} f(\lambda_i) & f'(\lambda_i) & \frac{f''(\lambda_i)}{2!} & \cdots & \frac{f^{(n_i-2)}(\lambda_i)}{(n_i-2)!} & \frac{f^{(n_i-1)}(\lambda_i)}{(n_i-1)!} \\ 0 & f(\lambda_i) & f'(\lambda_i) & \cdots & \cdots & \frac{f^{(n_i-2)}(\lambda_i)}{(n_i-2)!} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & f'(\lambda_i) & \frac{f''(\lambda_i)}{2!} \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & f(\lambda_i) & f'(\lambda_i) \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & f(\lambda_i) \end{bmatrix}$$

P Egyszerű képletbehelyettesítéssel $f(x) = x^3$ esetén

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}^3 = \begin{bmatrix} f(2) & f'(2) \\ 0 & f(2) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 8 & 12 \\ 0 & 8 \end{bmatrix}.$$

P Az $f(x) = e^x$ függvény esetén, ha

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}, \text{ akkor } e^{\mathbf{A}} = \begin{bmatrix} e^2 & e^2 & \frac{e^2}{2} \\ 0 & e^2 & e^2 \\ 0 & 0 & e^2 \end{bmatrix} = e^2 \begin{bmatrix} 1 & 1 & \frac{1}{2} \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

- Általában a λ -hoz tartozó Jordan-blokkra

$$\mathbf{J} = \begin{bmatrix} \lambda & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda & 1 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \lambda & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & \lambda \end{bmatrix} \text{ esetén } e^{\mathbf{J}} = e^{\lambda} \begin{bmatrix} 1 & 1 & \frac{1}{2!} & \dots & \frac{1}{(n-1)!} \\ 0 & 1 & 1 & \dots & \frac{1}{(n-2)!} \\ 0 & 0 & 1 & \dots & \frac{1}{(n-3)!} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix}$$

Mátrix exponenciális függvénye

P Legyen

$$A = \begin{bmatrix} -3 & 2 & 1 \\ 1 & -2 & 1 \\ -1 & -2 & -5 \end{bmatrix}$$

Határozzuk meg az e^A mátrixot!

M $\chi_A(x) = -x^3 - 10x^2 - 32x - 32 = -(x+2)(x+4)^2,$

$$J = \begin{bmatrix} -2 & 0 & 0 \\ 0 & -4 & 0 \\ 0 & 0 & -4 \end{bmatrix}, \quad X = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \\ -1 & -1 & -2 \end{bmatrix}, \quad e^J = \begin{bmatrix} e^{-2} & 0 & 0 \\ 0 & e^{-4} & 0 \\ 0 & 0 & e^{-4} \end{bmatrix}$$

$$e^A = X e^J X^{-1} = \frac{1}{2e^4} \begin{bmatrix} e^2 + 1 & 2e^2 - 2 & e^2 - 1 \\ e^2 - 1 & 2e^2 & e^2 - 1 \\ 1 - e^2 & 2 - 2e^2 & 3 - e^2 \end{bmatrix}$$

P Határozzuk meg az $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 3 & 9 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & -5 \end{bmatrix}$ mátrix Jordan-féle normálalakját, \mathbf{J} -t, és az \mathbf{A}^{100} , $e^{\mathbf{J}}$, $e^{3\mathbf{A}}$ mátrixokat.

M $\chi(\lambda) = (2 - \lambda)^2(-5 - \lambda)$. A 2-höz tartozó s.v.: $(1, 0, 0)$, a -5 -höz tartozó $(-9/7, 0, 1) \rightsquigarrow \mathbf{J} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & -5 \end{bmatrix}$.

A 2-höz tartozó másik általánosított sajátvektor:

$$(\mathbf{A} - 2\mathbf{I})\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_1, \text{ azaz } \begin{bmatrix} 0 & 3 & 9 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -7 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Ennek egy megoldása $\mathbf{x}_2 = (0, \frac{1}{3}, 0) \rightsquigarrow$

$$\mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & -9/7 \\ 0 & 1/3 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \mathbf{C}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 9/7 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- Mivel $(x^{100})' = 100x^{99}$, $(e^x)' = e^x$, $(e^{3x})' = 3e^{3x}$, ezért

$$J^{100} = \begin{bmatrix} 2^{100} & 100 \cdot 2^{99} & 0 \\ 0 & 2^{100} & 0 \\ 0 & 0 & 5^{100} \end{bmatrix}, \quad e^J = \begin{bmatrix} e^2 & e^2 & 0 \\ 0 & e^2 & 0 \\ 0 & 0 & e^{-5} \end{bmatrix},$$

$$e^{3J} = \begin{bmatrix} e^6 & 3e^6 & 0 \\ 0 & e^6 & 0 \\ 0 & 0 & e^{-15} \end{bmatrix}.$$

Innen az $A^{100} = CJ^{100}C^{-1}$ és $e^{3A} = Ce^{3J}C^{-1}$ felhasználásával

$$A^{100} = \begin{bmatrix} 2^{100} & 100 \cdot 3 \cdot 2^{99} & \frac{9}{7}(2^{100} - 5^{100}) \\ 0 & 2^{100} & 0 \\ 0 & 0 & 5^{100} \end{bmatrix},$$

$$e^{3A} = \begin{bmatrix} e^6 & 9e^6 & \frac{9}{7}(e^6 - e^{-15}) \\ 0 & e^6 & 0 \\ 0 & 0 & e^{-15} \end{bmatrix}.$$

Mátrixfüggvények

Mátrixfüggvény Hermite-polinommal

Spektrumon azonos értékeket adó polinomok

- Á** Tetszőleges p és q polinomokra és $\mathbf{A} \in \mathbb{C}^{n \times n}$ mátrixra $p(\mathbf{A}) = q(\mathbf{A})$, pontosan akkor teljesül, ha p és q értékei \mathbf{A} spektrumán azonosak.
- B** Ha $p(\mathbf{A}) = q(\mathbf{A})$, akkor $h = p - q$ annullálja \mathbf{A} -t, így h osztható a minimálpolinommal, így a minimálpolinommal együtt h értékei is nullák az \mathbf{A} spektrumán.

Ha p és q értékei \mathbf{A} spektrumán azonosak, akkor a $h = p - q$ polinom értékei mind nullák. Az ilyen polinomok alakja $\prod_{i=1}^s (x - \lambda_i)^{m_i} g(x)$, azaz $h = \mu g$, tehát h annullálja \mathbf{A} -t, így $p(\mathbf{A}) = q(\mathbf{A})$.

Mátrixfüggvény kiszámítása polinominterpolációval

- D Legyen \mathbf{A} minimálpolinomja $\mu_{\mathbf{A}}$, és tegyük fel, hogy az f függvény definiálva van \mathbf{A} spektrumán. Ekkor $f(\mathbf{A}) := p(\mathbf{A})$, ahol p az a polinom, melynek foka kisebb $\mu_{\mathbf{A}}$ fokánál, és amely eleget tesz a

$$p^{(j)}(\lambda_i) = f^{(j)}(\lambda_i), \quad j = 0, 1, \dots, m_i - 1, \quad i = 1, \dots, s \quad (2)$$

feltételeknek, ahol m_i a λ_i sajátértékhez tartozó legnagyobb Jordan-blokk rendjét jelöli. E polinom egyértelműen létezik, ezt nevezzük **Hermite-polinomnak**.

- m Ha \mathbf{A} -nak minden sajátértéke **egyszeres algebrai multiplicitású**, azaz $s = n$ és $m_i = 1$ minden i -re, akkor az Hermite-polinom az ismert **Lagrange-féle interpolációs polinomot** adja:

$$p(x) = \sum_{i=1}^n \left(f(\lambda_i) \prod_{j \neq i} \frac{x - \lambda_j}{\lambda_i - \lambda_j} \right). \quad (3)$$

Ha \mathbf{A} -nak csak **egyetlen sajátértéke** λ , melynek n az algebrai multiplicitása ($s = 1, m_1 = n$), akkor f **Taylor-polinomját** kapjuk:

$$p(x) = \sum_{j=0}^{n-1} f^{(j)}(\lambda) \frac{(x - \lambda)^j}{j!}.$$

- m Az Hermite-polinom ugyan egyértelmű, de nehéz meghatározni, ha nem ismerjük a minimálpolinom fokát. **Bármely más polinom is megfelel**, mely kielégíti a (2) feltételeket, azaz kereshetjük a karakterisztikus polinom fokánál kisebb fokúak közt.

Polinom kiértékelése alacsonyabb fokúval

P $\text{L! } f(x) = x^3, \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}, f(\mathbf{A}) = ?.$

1M Mivel $\mu_{\mathbf{A}}(x) = (x - 2)^2$, ezért van olyan elsőfokú polinom is, mely \mathbf{A} -ban azonos értéket ad mint f . Az Hermite-féle interpolációs polinom $p(x) = ax + b, p'(x) = a$:

$$\begin{aligned} f(2) = 8 &= p(2) = 2a + b \\ f'(2) = 12 &= p'(2) = a. \end{aligned} \quad \rightsquigarrow \quad a = 12, b = -16,$$

tehát $p(x) = 12x - 16$, így

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}^3 = 12 \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 2 \end{bmatrix} - 16 \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 8 & 12 \\ 0 & 8 \end{bmatrix}.$$

2M A keresett elsőfokú polinom az $x^3 : \mu_{\mathbf{A}}(x)$ osztás maradéka. Mivel $x^3 = (x - 2)^2(x + 4) + (12x - 16)$, a maradék $12x - 16$.

P $A = \begin{bmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix}, e^A = ?$

M $\mu_A(x) = (x - 2)^3 \rightsquigarrow$ Hermite-polinom: $p(x) = ax^2 + bx + c$

$$e^x|_2 = e^2 = p(2) = 4a + 2b + c$$

$$(e^x)'|_2 = e^2 = p'(2) = 4a + b \quad \rightsquigarrow a = e^2/2, b = -e^2, c = e^2, \rightsquigarrow$$

$$(e^x)''|_2 = e^2 = p''(2) = 2a.$$

$$e^A = p(A) = \frac{e^2}{2}A^2 - e^2A + e^2I$$

$$= \frac{e^2}{2} \begin{bmatrix} 4 & 4 & 1 \\ 0 & 4 & 4 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix} - e^2 \begin{bmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix} + e^2 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = e^2 \begin{bmatrix} 1 & 1 & \frac{1}{2} \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Látjuk, hogy ez azonos a Jordan-normálalak alapján fölírt alakkal!

Exponenciális függvény Hermite-polinommal

P Számítsuk ki az e^A mátrixot ha

$$A = \begin{bmatrix} -3 & 2 & 1 \\ 1 & -2 & 1 \\ -1 & -2 & -5 \end{bmatrix}$$

M $\chi_A(x) = (-2 - x)(-4 - x)^2$, Jordan-alakja $\text{diag}(-2, -4, -4)$, a minimálpolinom $\mu_A(x) = (x + 2)(x + 4) = x^2 + 6x + 8$.

olyan elsőfokú $p(x) = ax + b$ alakú polinomot keresünk, melyre

$$\begin{aligned} e^{-2} = p(-2) &= -2a + b & \rightsquigarrow & a = \frac{1}{2}(e^{-2} - e^{-4}), \\ e^{-4} = p(-4) &= -4a + b. & & b = 2e^{-2} - e^{-4}, \end{aligned}$$

$$e^A = aA + bI = \frac{1}{2e^4} \begin{bmatrix} e^2 + 1 & 2e^2 - 2 & e^2 - 1 \\ e^2 - 1 & 2e^2 & e^2 - 1 \\ 1 - e^2 & 2 - 2e^2 & 3 - e^2 \end{bmatrix}.$$

P $A = \begin{bmatrix} 2 & -3 & 2 \\ 4 & 10 & -4 \\ 4 & 6 & 0 \end{bmatrix}, e^A = ?$

M $\chi(x) = (4 - x)^3, \mu(x) = (4 - x)^2 = (x - 4)^2$ (korábbi feladatból)
Keresünk egy $p(x) = ax + b$ polinomot, melyre

$$\begin{aligned} \exp(4) = e^4 = p(4) = 4a + b \\ \exp'(4) = e^4 = p'(4) = a \end{aligned} \rightsquigarrow a = e^4, b = -3e^4$$

- Tehát

$$e^A = e^4 A - 3e^4 I = e^4 \begin{bmatrix} -1 & -3 & 2 \\ 4 & 7 & -4 \\ 4 & 6 & -3 \end{bmatrix}$$

m A Matlab/Octave programokban az **exp(A)** parancs az **A** mátrix elemeire fogja alkalmazni az exponenciális függvényt, tehát **nem** az e^A mátrixot számolja. Viszont az **expm(A)** és az e^A parancsok jó választ adnak. Hasonlóan működnek az **sqrtn(A)** és a **logm(A)** mátrixfüggvények.

A definíciók ekvivalenciája

T A mátrixfüggvény kiszámítására adott fenti két definíció ekvivalens.

B* Az „Hermite”-definíció szerint $f(\mathbf{A}) = p(\mathbf{A})$ és bármely más polinom is megadja $f(\mathbf{A})$ -t, ha kielégíti a (2) feltételeket.

Ha $\mathbf{A} \sim \mathbf{J}$, akkor $f(\mathbf{A}) = p(\mathbf{A}) = p(\mathbf{CJC}^{-1}) = \mathbf{C}p(\mathbf{J})\mathbf{C}^{-1}$, ezért elég a Jordan-alakokra ellenőrizni az ekvivalenciát.

A „Jordan”-definícióban f -nek épp azok a deriváltjai szerepelnek azokban a sajátértékekben kiértékelve, amelyek a (2) feltételekben is szerepelnek. Így elég csak azt ellenőrizni, hogy egy Jordan-blokk Hermite-polinomja megegyezik-e a „Jordan”-definícióban szereplővel. Ezt a polinom Taylor-polinomjára fölírt (1) képlet igazolja.